

## 2010 Wättlebygden fyller 20 år

Den 30 oktober firade vi vårt 20-årsjubileum.

Vårt tårt-och spelkalas ägde rum i Floda Lada på vår(a) spelledares hemort Floda i Lerums kommun.

Undertecknad anlände först med nycklar i högsta hugg tätt åtföljd av medlemmar med tårtor, lotterikorgar, ballonger, dekorationer från egna trädgårdar och övrig kaffeutrustning och svisch så var allt på plats och kaffet bryggt.

I Wättlebygdens spelamnsnslag ”hoppas inga halta löss”. Det är ett gäng med mycket djävlar anamma och os i trots hög medelålder; eller är det kanske på grund av den...hm.

Så anlände Västergötlands nestor nummer 1 Sven-Ingvar Heij eskorterad av två närstående gentlemän och därefter kom en efter en hugade och festsugna musikanter tills vi uppgick till ett antal av ca 70 st. Jag skriver musikanter eftersom antalet dansare var färre mycket färre, man skulle kunna säga att det var ingen nämnvärd risk för krock på dansgolvet, inte heller var det någon risk att bli trampad på tårna av annan än sin egen danspartner. Rätt luftigt med andra ord.

Det spelades unisont till en början men sedan blev det som det brukar, spel i varje möjligt utrymme. Det var knappt så ordförande Göran och spelledare Gert hann hälsa allt folk välkommet och berätta varför vi var där, ifall någon hade missat orsaken, men de hann och det med bravur.

Vid 17-tiden behövde blockret fyllas på och det blev fika paus med vackra tårtor, goda tårtor och ännu godare tårtor, små tårtor och stora tårtor och ännu större tårtor, mums mums.

Gert berättade på sitt underhållande sätt om olika händelser under Wättlebygdens 20-åriga existens. Sven-Ingvar sjöng underbara sånger. Tänk att ha både minne och vacker röst kvar vid nära 90-års ålder! Han är imponerande!

Anita McFee och Margareta Gustavsson framförde bl a en av Anitas kompositioner. Mycket vackert spel .

Vi hade väldigt trevligt. Tack för alla framföranden, även för dem som inte nämnts ovan!

Nu är det förstås så att spelfolk är spelfolk och snart så blåste det i bälgar, i pipor och munspel, gnällde i fioler och nyckelharpor plinkades på gitarrer och basar igen i alla hörn, och mitt på golvet. Det var ett rytmiskt öronbedövande ös, och ibland lite finlir.. Urkul! Underbart!

Men som i ett trollslag var det över. Alla stolar stod på plats, alla bord var ihopvikta- undanstoppade , alla dekorationer nedplockade, kaffet urdrucket, disken diskad, golven städade, folket borta och ljusen släckta.. Floda Lada var åter öde och tyst.

Wättlebygdens spelmanslag hade fyllt myndig och nu ser vi fram emot 25-års kalaset.

Vid pennan denna gång  
Marie Dahlström